

José CAPUZ

Escultor del
classicisme modern

Escultor del
clasicismo moderno

01-07 / 12-09 -2021

MUSEU DE BELLES ARTS DE VALÈNCIA

C/ Sant Pius V, 9 - València

<https://museobellasartesvalencia.gva.es>

www.consorcimuseus.gva.es

Horari de visites / Horario de visitas

Dimarts a diumenge / Martes a domingo: 10:00 - 20:00 h

GENERALITAT
VALENCIANA

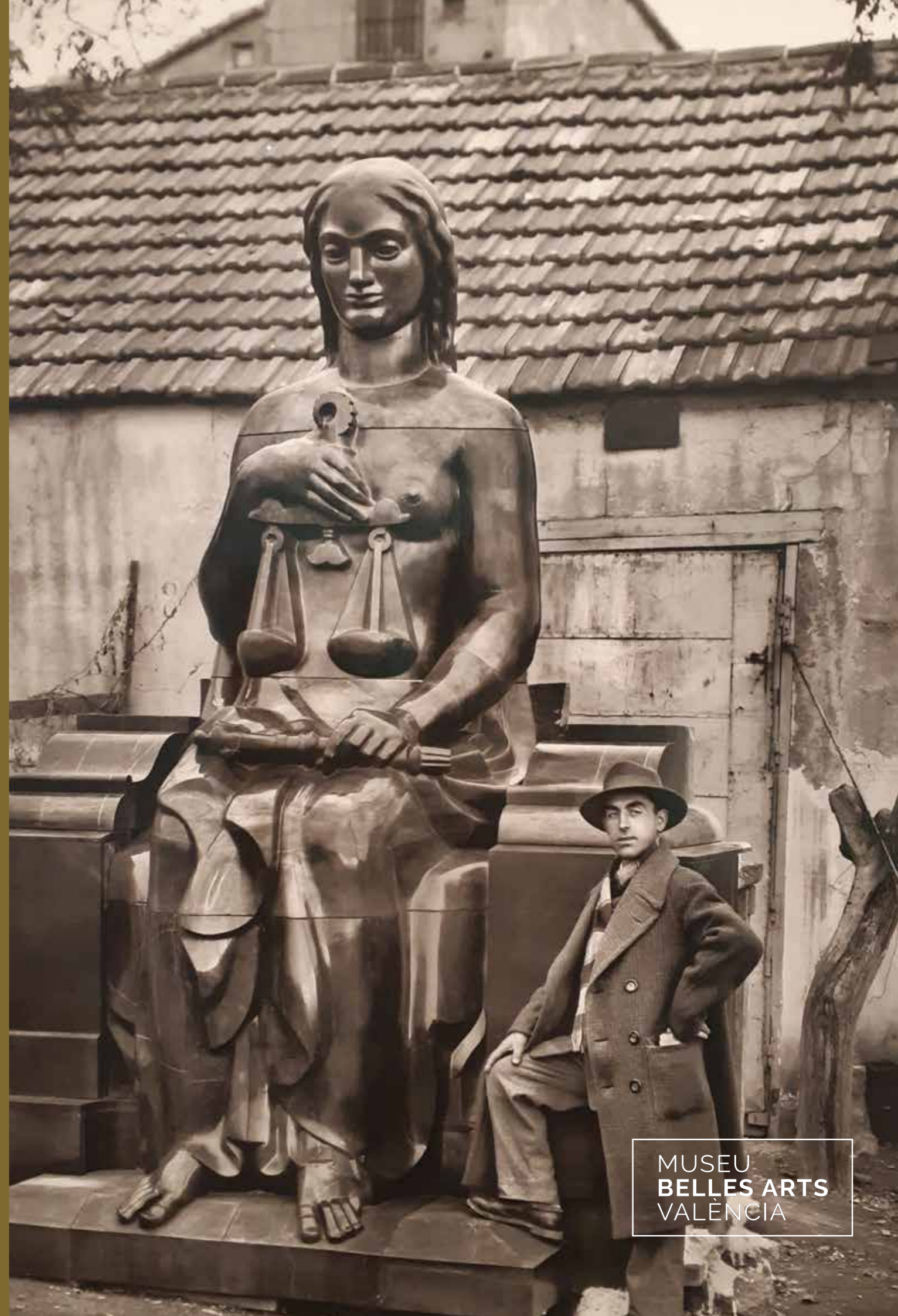
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

TOTS
A UNA
veu

CONSORCI
DE MUSEUS
DE LA
COMUNITAT
VALENCIANA

MUSEU
BELLES ARTS
VALENCIA

El escultor Capuz junto a la estatua
La Equidad, 1928.

MUSEU
BELLES ARTS
VALENCIA

Al començament del segle XX, dues tendències coexisteixen en l'escultura europea. D'una banda, la renovació de la tradició figurativa en formes d'expressió i contingut que s'allunyen del model acadèmic i del realisme. D'una altra, una tendència rupturista amb els cànons de representació que es traduirà en la sèrie d'ismes coneguts com a avantguardes històriques. L'escultor José Capuz Mamano (València, 1884–Madrid, 1964) va ser precursor de la renovació de l'escultura realista de la seua època a València, i protagonista, juntament amb el català José Clarà i el palentí Victorio Macho, de la renovació escultòrica a Espanya. Adscrit al corrent europeu del classicisme modern, el nou ideal figuratiu sorgit com a reacció davant el realisme naturalista imperant en l'escena artística, en la seua obra conflueix el noucentisme català i el nou realisme castellà. L'orientació impressionista de Rodin que va iniciar l'escultura moderna; el mediterranisme

de Maillol i la seua idealització de la bellesa; la monumentalitat i l'arcaisme de Bourdelle; l'estilització i emotivitat del croat Mestrovic, així com referents cubistes o de l'art déco, el primitivisme i l'exòtic subjauen en les creacions d'aquest artista, artífex de formes pures que sempre va admirar l'escultura clàssica grega, l'obra de Miguel Àngel i la imatgeria renaixentista i barroca espanyola. El reconeixement del mèrit artístic de José Capuz per part dels seus contemporanis va traspasar les nostres fronteres. Però, en l'actualitat, un poc difuminat el seu nom pel pas del temps, considerat per la historiografia recent com més clàssic que modern, es feia necessari visitar l'artista per a mantindre viu el seu llegat. La seua obra representa una nova i ferma baula en la reconeguda i històrica escola escultòrica valenciana i una fita en l'escultura espanyola de l'època.

A comienzos del siglo XX dos tendencias coexisten en la Escultura europea. Por un lado, la renovación de la tradición figurativa en formas de expresión y contenido que se alejan del modelo académico y del realismo. Por otro, una tendencia rupturista con los cánones de representación que se traducirá en la serie de ismos conocidos como vanguardias históricas. El escultor José Capuz Mamano (Valencia, 1884 – Madrid, 1964) fue precursor de la renovación de la escultura realista de su época en Valencia, y protagonista, junto al catalán José Clarà y el palentino Victorio Macho, de la renovación escultórica en España. Adscrito a la corriente europea del clasicismo moderno, el nuevo ideal figurativo surgido como reacción ante el realismo naturalista imperante en la escena artística, en su obra confluye el noucentisme catalán y el nuevo realismo castellano. La orientación impresionista de Rodin que inició la escultura moderna; el mediterraneismo

de Maillol y su idealización de la belleza; la monumentalidad y el arcaísmo de Bourdelle; la estilización y emotividad del croata Mestrovic, así como referentes cubistas o del arte déco, el primitivismo y lo exótico subyacen en las creaciones de este artista, artífice de formas puras que siempre admiró la escultura clásica griega, la obra de Miguel Àngel y la imatgeria renaixentista y barroca española. El reconocimiento del mérito artístico de José Capuz por parte de sus contemporáneos traspasó nuestras fronteras. Pero, en la actualidad, algo difuminado su nombre por el paso del tiempo, y considerado por la historiografía reciente como más clásico que moderno, se hacía necesario visitar al artista para mantener vivo su legado. Su obra representa un nuevo y firme eslabón en la reconocida e histórica escuela escultórica valenciana y un hito en la escultura española de la época.

El trabajo (Obrero), 1909
Museu de Belles Arts de València

Escultor romano, 1907-1912. Roma
Col. Familia Capuz

Torso desnudándose, ca.1950
Museu de Belles Arts de València

Diana cazadora, 1909
Museu de Belles Arts de València